

Výtvarná Vysočina 2013

Po pěti letech je v Oblastní galerii Vysočiny v Jihlavě prezentována tvorba dvou největších výtvarných sdružení na Vysočině, Spolku výtvarných umělců Vysočiny a Klubu výtvarných umělců Horácka. Stejně jako v roce 2008 této výstavě přenecháváme prostor celé galerijní budovy. Výstava je tedy svým rozsahem mimořádná. Není divu, neboť zde bude prezentováno několik desítek výtvarníků. Představena zde budou díla, která umělci vytvořili během posledních let a jihlavská veřejnost je tedy většinou neměla možnost ještě vidět. Z výtvarníky navrženého souboru vybere odborná komise pouze několik děl od každého autora. Nebude tedy možné každého umělce prezentovat tak, jak by si jistě zasloužil, spíše půjde jen o velmi stručný nástin charakteru autorovy tvorby.

Umělecká sdružení dnes zastupují již pouze část výtvarných umělců působících v regionu. Prezentace díla jejich členů nám přesto umožňuje vytvořit si určitou představu o místní tvorbě a jejím charakteru. Výtvarný projev každého umělce je samozřejmě individuální, a tak je výstava souborem mnoha rozličných výtvarných směrů, tendencí a přístupů. Rozvoj komunikačních technologií dnešní doby navíc přináší užší kulturní sepětí celého světa, bohatou míru informovanosti a inspirace z kterékoliv části planety. Každému to umožňuje nebývalou šíři rozhledu a možnost volby způsobu svého sebevyjádření. O charakteristických rysech umění regionu tudíž již nelze hovořit. Možná ale také proto stále více vzrůstá význam jedinečnosti místa a okamžiku. Domnívám se, že každé výtvarné dílo v sobě určitým způsobem nese nějakou stopu místa, kde vzniklo. Otisk genia loci je však nemožné nalézt a jednoznačně definovat.

Každý umělec tvoří z jiných pohnutek a vyjadřuje něco jiného, přesto mají všichni jedno společné. Tím je rozvinutá tvořivost, aktivní postoj k životu, sklon k posuzování jevů a dějů kolem nás a v nás. Zvláště v době, kdy rychlé tempo života nám jen těžko umožňuje se na chvíli zastavit, kdy snadno dostupná mediální zábava nás přivádí k pasivitě a kdy hluk životního prostoru nám velmi znesnadňuje se zamyslet, jsou právě takoví lidé velmi třeba. Již neplatí, jak tomu bylo dříve, že ke slovu regionální, místní, příslušely často přívlastky jako periferní či druhořadý. Díky technologickému rozvoji jsme svědky globální decentralizace i v kulturní sféře. Významnost již nesouvisí s polohou vzniku, ale s obsahem.

Domnívám se, že úkolem kulturní instituce galerijního typu je, kromě jiného, též sledovat a zaznamenávat umělecké dění v místě, prostředí, kde se nachází. Místní kultuře představovat kvalitní tvorbu jiných končin a světu prostředkovat kvalitu, která vzniká zde. Funkční propojenost a vzájemná podpora aktivních kulturních složek určitého místa, regionu může znatelně přispět k jejich rozvoji. Dosah takto fungujícího organismu se rozšiřuje daleko za hranice kulturní sféry a má pozitivní vliv na všechny ostatní společenské i hospodářské oblasti.